

[Indenrigsministeren.]

hensigtsmæssigt at lave noget andet, kan jeg ikke se fornuften i at ophæve dem. Men det kan vi snakke om i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Med skrivelse af 28. d. m. har udenrigsministeren i henhold til § 2 i lov om internationalt udviklingssamarbejde af 10. juni 1971 fremlagt en plan med tilhørende bilag til udgiftsrammer for bistandssamarbejdet for den 5 års periode, der begynder den følgende 1. april. Eksemplarer er omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Arbejdsmarkedsudvalget:

Udtræder som stedf.: Frandsen.
Ny stedf.: Vivike.

Kommunaludvalget:

Udtræder som medl.: Lütken.
Nyt medl.: Inger Lise Petersen.
Ny stedf.: Lütken.

Landbrugs- og fiskeriudvalget:

Udtræder: Frandsen.
Nyt medlem: Per Dich.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 3. april kl. 13.30 med følgende dagsorden:

1) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd.

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af købeloven, forsikringsaftaleloven og gældsbrevsloven. (Ændring af morarentesatserne).

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om tobaksafgifter.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge henviste formanden til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 13.20.

73. møde.

Tirsdag den 3. april kl. 13.30.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Medlem af folketinget Orla Møller har på medlem af folketinget Frode Jakobsens vegne meddelt mig, at denne på grund af sygdom ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 1 måned og derfor anmoder om, at der må blive bevilget ham orlov fra og med den 4. april, og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

I skrivelse af gårs dato meddeler ministeren for kulturelle anliggender, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks biblioteksskole.

Landbrugs- og fiskeriudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af lov om statens udlån til jordbrugsmæssige formål m. m. Eksemplarer er omdelt.

Med skrivelse af 30. marts 1973 har statsministeren fremsendt skriftlig besvarelse af et af medlem af folketinget Jens Peter Jensen stillet spørgsmål. (Spm. nr. 187). Spørgsmålet og besvarelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiassen): Jeg skal tillade mig for folke-

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

tinget at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om Danmarks biblioteksskole.

Revisionen af loven af 8. juni 1966 om Danmarks biblioteksskole, som skulle have fundet sted i folketingsåret 1971-72, blev ved lov af 24. maj 1972 udskudt til folketingsåret 1972-73, og ved det nu fremsatte lovforslag søges revisionen udsat yderligere et år til folketingsåret 1973-74.

Baggrunden for udskydelsesloven af 1972 var, at det af ministeriet nedsatte udvalg til forberedelse af lovrevisionen på daværende tidspunkt ikke havde fuldført sit arbejde. Dette skete i december 1972, og resultatet er fremlagt i betænkning nr. 671 af 1973 om de bibliotekariske uddannelser.

Betænkningen er den første fuldstændige redegørelse for problemerne omkring bibliotekaruddannelserne, og udvalgets forslag til udformning af en ny uddannelsesstruktur, der åbner adgang for studerende med basisuddannelse, må betegnes som noget afgørende nyt på dette område. Udvalget har på dette punkt videreført de synspunkter, der kom til udtryk i betænkning af 18. maj 1966 fra det folketingsudvalg, som forberedte loven af 1966 om Danmarks biblioteksskole. Folketingsudvalget henviste til drøftelserne af strukturproblemerne inden for universiteterne og de højere læreanstalter og foreslog, at bibliotekaruddannelserne på et senere tidspunkt eventuelt blev inddraget under disse overvejelser.

Den foreslåede bibliotekaruddannelse, som er fælles for bibliotekarer til folkebibliotekerne og til forskningsbibliotekerne, forudsætter bortfald af de nuværende praktikordninger på skolens to sektioner, og dette vil betyde en fordyrelse i forhold til de nuværende bibliotekaruddannelser, uanset at den samlede uddannelsestid ikke forlænges.

Set på baggrund af de bestræbelser, der for øjeblikket foregår for at bringe statens udgifter ned, bl. a. ved forkortelse af studietiden inden for en lang række uddannelsesområder, forekommer det rigtigst at vente med at foreslå ændringer i bibliotekaruddannelserne, indtil situationen inden for uddannelsesområderne er mere afklaret.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Skriftligt besvaret spørgsmål.

Af Jens Peter Jensen til statsministeren (28. marts 1973):

„Vil statsministeren opfordre de interesserede organisationer til at optage forhandling med henblik på at bringe strejke og lockout inden for pressens område til ophør, umiddelbart efter at statens forligsmand har fremsat mæglingforslag til bilæggelse af den løbende storkonflikt på arbejdsmarkedet“? (Spm. nr. 187).

Begrundelse.

Det var på statsministerens initiativ, at arbejdsmarkedets hovedorganisationer genoptog forhandlingerne, der nu fører til fremsættelse af mæglingforslag. Jeg finder det naturligt, at statsministeren i sin egenskab af pressens minister tager yderligere et initiativ, således at de interesserede parter efter forhandlinger bringer konflikten på pressens område til ophør uden at afvente resultatet af afstemningerne i organisationerne. Det må forekomme meningsløst at lade begrænsningen af ytringsfriheden vare endnu et par uger.

I netop denne tid er der usædvanlig mange vigtige politiske spørgsmål fremme til afgørelse, og befolkningen har et rimeligt krav på en fuldt dækkende orientering. Behovet er så meget mere påtrængende, som Danmarks radio har afvist forslag om at give de konfliktramte blade adgang til udsendelser.

Statsminister Anker Jørgensens svar (30. marts 1973):

Som det fremgår af spørgsmålet er forholdet det, at en række dagblade ikke udkommer på grund af strejke, medens andre ikke gør det på grund af lockout. Der er nu fremsat et mæglingforslag for samtlige overenskomstområder, der er omfattet af konflikten. Et eventuelt initiativ til forhandling om konfliktens øjeblikkelige ophør inden for dagspressens område må efter min opfattelse tages af de implicerede organisationer. Jeg agter derfor ikke at tage et sådant initiativ.

Af hensyn til mæglingforslagets videre skæbne finder jeg det rigtigst, at der ikke foretages skridt, som kan opfattes som en

[Statsministeren.]

uvedkommende indblanding i en lovlig konflikt. Ellers risikerer man at påvirke den afgørelse, vi kender den 9. april, og dette mener jeg man bør undgå.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 112) findes i tidenden sp. 1935, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1185).

Der var stillet 14 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Falk Hansen: Næsten fra det øjeblik, da nogle af de ændringer, som kirkeministeren foreslog i menighedsrådsloven, blev kendt engang i efteråret, har der rundt om i landet været en ganske kraftig mødeaktivitet og — hvad der i den forbindelse nok er værd af hæfte sig ved — en mødeaktivitet, som har samlet i hundredvis af mennesker, som er kommet for at lytte og ytre sig om sagen.

Ændringer i den kirkelige lovgivning betragtes vist normalt både på Christiansborg og f. eks. blandt journalister som noget, der hører hjemme i småtingsafdelingen. Ganske vist har man altid været bange og bekymret for at lave for store ændringer på dette felt, men det kan da godt være, at bekymringen skyldtes frygten for at skabe uro og problemer på et område, som normalt betragtes som ganske fredeligt, snarere end manglende lyst til også på dette område at skabe en bedre og mere fremsynet lovgivning i det tempo, som ellers på andre lovgivningsområder præger dette høje ting.

Den debat, som har været ført om dette lovforslag med de af kirkeministeren foreslåede beskedne ændringer, har vist, at der er grund til at fare med lempe. Men samtidig har debatten også vist, at der virkelig er en

langt større interesse for disse spørgsmål, end man normalt regner med — en interesse og en mødetilslutning, som er nok så sjælden ved politiske møder i almindelighed i dag.

Der har hidtil været tradition for, at kirkelove kun gennemføres, hvis der har været mulighed for at opnå enighed mellem den overvejende del af de politiske partier i Folketinget — fremgangsmåden har stort set været enerådende på dette lovgivningsområde, og det er et forhold, mange af os er mere end taknemlige for. Rent principielt behøver denne enighed ikke uden videre at opfattes som noget godt og positivt. Også om det nu foreliggende lovforslag er det efter et grundigt udvalgsarbejde lykkedes at samle bred enighed, hvilket naturligvis har medført, at der har måttet skæres en hæl og klippes en tå for at få det til at passe til de kirkelige listesko — for at bruge et udtryk af en teologisk professor.

Med hensyn til den traditionelle enighed vil jeg gerne sige, at netop dette ønske om den brede enighed ofte har resulteret i, at forslag aldrig er kommet frem til offentligheden, fordi sonderinger i korridorerne her i huset har vist, at alle ikke kunne blive enige, hvorefter skiftende ministre har arkiveret deres forslag i ministeriets skrivebordskuffe. Uden nærmere kendskab til dette ministerielle arkiv vil jeg bestemt ikke udelukke, at det i mange tilfælde har været en lige så lykkelig placering af disse forslag, som når andre forskåner en større kreds for at læse deres forsøg inden for digtekunsten. Men på den anden side kan man vel ikke udelukke, at disse forslag eventuelt kunne have sat en debat i gang, der kunne have virket både positivt og frugtbringende. Bred politisk enighed er selvfølgelig et gode, men må aldrig sættes som det primære, fordi det fører til, at debatten kvæles.

Hvis den brede enighed for den nuværende kirkeminister på forhånd havde været det primære, så havde lovforslaget oprindelig haft, formoder jeg, en anden udformning, men til gengæld var det så nok gået sin gang, uden at nogen havde ofret det videre opmærksomhed. Nu har vi derimod fået en debat langt ud over Christiansborgs mure, en debat, som ingen vel vil benægte betydningen af.

Både under første behandling her i tinget